

РЕШЕНИЕ

№ 35535

гр. София, 15.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 16.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2487** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], срещу Решение № Ц-11/12.02.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране („КЕВР“ или „Комисията“), с което, считано от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., е актуализирана преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 294,45 лв./MWh, без ДДС.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е нищожно, алтернативно жалбоподателят излага доводи, че решението е постановено при неспазване на установената форма и при нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Излага доводи, че липсва мотивираност на акта, което е било и предпоставка за отмяната на Решение Ц-17/01.07.2019 г. и прогласяване на нищожността на Решение Ц-8/01.02.2022 г. на КЕВР с решения на ВАС. В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и постановено в противоречие със задължителните указания на съда. Жалбоподателят твърди, че комисията немотивирано е приела същите стойности по отмененото от съда Решение № Ц-17/01.07.2019 г. на КЕВР. Твърди се, че същото е в противоречие със задължителните съдебни указания, дадени в решенията на ВАС, с които са отменени предходно издадени решения на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията). Твърди се, че в оспореното в настоящото производство решение отново се допускат същите пороци, поради които е отменено предходното решение на КЕВР, а

именно Решение № Ц-17 от 01.07.2019 г., и е обявено за нищожно Решение № Ц-8 от 01.02.2022 г. на КЕВР. Жалбоподателя счита, че цената от 294,45 лв./MW без ДДС е определена от страна на КЕВР при неправилно изчислен и приложен коефициент, при неправилни изходни данни и е по-ниска от цената, която би следвало да бъде определена за настоящия ценови период. Твърди се, че Комисията е изчислила неправилно коефициента по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, като във формулата е използвала математическо действие „събиране“, вместо „умножение“, каквото е изричното изискване на горепосочената норма. На следващо място се твърди, че така полученият коефициент е приложен и неправилно, тъй като с него се актуализира „преференциалната цена“, а не отделни нейни елементи, съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ. Твърди се също така, че използваните от КЕВР изходни данни са неверни и неправилни, което е довело и до неправилно определяне на преференциалната цена. Данните били заложили в екселска таблица, което представлявало вътрешен работен документ на КЕВР и адресатите не са имали възможност да се запознаят и да защитят интересите си.

Посочено е, че при издаването на оспореното решение са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като липсва яснота кога и по какъв начин е образувано административното производство по приемане на новото решение, също че липсват данни за насрочване и провеждане на открито заседание, на което да бъде обсъден докладът на работната група. Както и че КЕВР е имала задължението да уведоми заинтересованите лица за започването на административното производство по издаването на решението, което не е изпълнила. В жалбата са изложени съображения, че не е ясно дали е определена работна група и какъв е нейният състав. Изложени са аргументи, че решението противоречи на целта на закона. Жалбоподателят излага подробни доводи във връзка с твърдението, че процесното решение е издадено в пряко нарушение на императивните правила на ЗЕ, ЗЕВИ и АПК, без да се съобразява със закрепените в ЗЕВИ права на производителите на енергия от възобновяеми източници и задължителните указания на съда, отменил предходен административен акт.

Поддържа се, че административният орган е издал акт, който противоречи на закона и не е съобразен със задължителните указания на съда, като това счита за съществен порок, водещ до нищожност, съответно до незаконосъобразност на акта, касаещ намаляване на преференциалната цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство. Моли се оспореното решение да бъде обявено за нищожно, алтернативно да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендират се разноски, включително заплатен адвокатски хонорар.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР) – редовно уведомен, в съдебно заседание се представлява от юрк. М. и юрк. Р., с представено по делото пълномощно, които оспорват подадената жалба и искат тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Излагат доводи, че решението на Комисията е обосновано и мотивирано, като са спазени указанията на ВАС. Молят за отхвърляне на жалбата. Депозирани са писмени бележки, с изложено становище по същество, ведно с претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В производството по делото участват заинтересованите страни:

1. Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ – редовно призована, не се представлява, не взема становище по жалбата.
2. „Национална електрическа компания“ ЕАД – редовно уведомена, в съдебно заседание се представлява от юрк. Д., с представено по делото пълномощно, който се присъединява към

становището на ответника, като счита, че обжалваното решение е изцяло съобразено със задължителните указания на ВАС, поради което оспорва жалбата, моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение, за което представя списък. Софийска градска прокуратура не се представлява в производството и не дава становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят "ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ" ООД експлоатира електрическа централа "Био ТЕЦ Еко Е. – С.", работеща чрез директно изгаряне на биомаса от дървесни остатъци (получена от прочистване на гори, горско подрязване и други отпадъци), намираща се в ПИ 061057, местност "Кутлата", землище на [населено място], [община]. Централата е въведена в експлоатация с Разрешение за ползване № СТ-05-1888/28.10.2013 г. за строеж "Електрическа централа за производство на електроенергия чрез използване на отпадъчна биомаса с комбиниран цикъл". Централата е присъединена към мрежата на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД с Договор за присъединяване №[ЕИК] от 30.09.2013 г., когато е сключен и договор за достъп до електроразпределителната мрежа. На 10.10.2013 г. е подписан Договор за изкупуване на ел. енергия от ВИ с "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД. Към тази дата е в сила Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., което в т. 28 определя приложимата за централата цена в размер на 277,39 лв./MWh. Цената е последно актуализирана с Решение № Ц-9 от 01.07.2018 г., като в т. IX.2 е определена преференциалната цена за групата централи с комбинирано производство от биомаса (инсталирана мощност до 5 MW) в размер на 291,40 лв./MWh, без ДДС. На 31.07.2019 г. е сключен и Договор за компенсиране с премии с Фонд „Сигурност на електроенергийната система", който е действащ до 27.10.2033 г.

Във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ Комисията за енергийно и водно регулиране ежегодно до 30 юни определя преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW. По силата на чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ КЕВР ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, като производството по издаване на обжалвания административен акт се инициира служебно от административния орган.

В изпълнение на чл. 32, ал. 1, т. 1 и ал. 4 от ЗЕВИ (задължението на КЕВР ежегодно, до 30 юни, да актуализира преференциалната цена за биомаса с коефициент, отразяващ изменението на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8), с Решение № Ц-17 от 01.07.2019 г., в частта по т. IX.2, КЕВР е актуализирала преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство - 294,45 лв./MWh, без ДДС, на основание чл. 32, ал. 4 от Закон за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Това решение е обжалвано от „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД, във връзка с което е образувано адм. дело № 8476 от 2019 г., по което е постановено Решение № 5208 от 08.10.2020 г. на Административен съд София - град (АССГ), с което съдът е отхвърлил жалбата на дружеството срещу Решение № Ц-17 от 01.07.2019 г. на КЕВР, в частта му по т. IX.2. Решението на АССГ е обжалвано пред Върховния административен съд (ВАС), въз основа на което е образувано адм. дело № 86 от 2021 г. С Решение № 8898 от 29.07.2021 г. на ВАС, Трето отделение по адм. дело № 86 от 2021 г. е отменено Решение № 5208 от 08.10.2020 г. на АССГ по адм. дело № 8476 от 2019 г. в частта, с която е отхвърлено оспорването по жалбата на „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД срещу Решение

№ Ц-17 от 01.07.2019 г. на КЕВР. Със същото решение ВАС е върнал преписката на КЕВР за ново произнасяне при съобразяване с дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

В изпълнение на посоченото съдебно решение КЕВР е приела Решение № Ц-8 от 01.02.2022 г., с което, считано от 01.07.2019 г., е актуализирана преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство - на 294,45 лв./MWh, без ДДС, на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ. Решение Ц-8 от 01.02.2022 г. на КЕВР е обжалвано от „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД пред АССГ, във връзка с което е образувано адм. дело № 2243 от 2022 г. С Решение № 2636 от 18.04.2023 г. по адм. дело № 2243 от 2022 г. АССГ е отхвърлил жалбата на дружеството срещу оспорения административен акт. Решението на АССГ е обжалвано пред ВАС, въз основа на което е образувано адм. дело № 9824 от 2023 г. С Решение № 10055 от 26.09.2024 г. по адм. дело № 9824 от 2023 г. ВАС е отменил Решение № 2636 от 18.04.2023 г. на АССГ по адм. дело № 2243 от 2022 г., обявил е за нищожно Решение № Ц-8 от 01.02.2022 г. на КЕВР и е върнал отново преписката на Комисията за ново произнасяне при съобразяване с дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

Оспореното в настоящото производство Решение № Ц-11/12.02.2025 г. на КЕВР е трето поред. В изпълнение на дадените с Решение № 10055 от 26.09.2024 г. на ВАС указания председателят на КЕВР издал Заповед № 3-Е-10 от 07.01.2025 г. (л. 90 от делото) за сформирание на работна група със задача да извърши проучване на данните и документите, свързани с актуализирането на преференциалната цена за продажба на електрическа енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбиниран цикъл и въз основа на резултатите от направеното проучване да изготви доклад и проект на решение.

От Националния статистически институт е изискана и представена релевантната за приемане на решението на КЕВР информация. Такава е постъпила и от Министерството на земеделието и храните относно годишните индекси за изменение на цените на суровините за производство на електрическа енергия от биомаса.

Работната група, въз основа на технико-икономически анализ на стойността на ценообразуващите елементи – разходите за: суровини за производство на енергия, за горива за транспорта и за труд и работна заплата, изготвила доклад с вх. № Е-Дк-47 от 13.01.2025 г. (л. 82-89 от делото) по описа на КЕВР, с проект на решение за актуализиране, считано от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г. на преференциалната цена на електрическа енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 294,45 лв./MWh, без ДДС, ведно с ценообразуващите й елементи. Докладът е приет от Комисията с решение по т. 1 от Протокол № 14 от 16.01.2025 г. (л. 76-81 от делото). С това решение е приет и проект на решение за актуализиране на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, считано от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г. Със същото решение е насрочено обществено обсъждане по реда на чл. 14 от ЗЕ на проекта на решение по т. 2, определен е срок за представяне на становища от заинтересуваните лица и проектът на решението, заедно с документите към него, са публикувани

на страницата на КЕВР.

На 16.01.2025 г. е публикувано съобщение на интернет страницата на КЕВР с покана за обществено обсъждане на проект на решение за актуализиране на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, считано от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г.(л. 73-75 от делото), за което е съставен протокол от обществено обсъждане (л. 71 – 72 от делото).

В предоставения на заинтересованите лица 14-дневен срок за становища по чл. 14, ал. 3 от ЗЕ, становище с вх. № Е-08-1-152 от 03.02.2025 г. е постъпило от жалбоподателя „ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД (л. 69 – 70 от делото), което е обсъдено подробно от КЕВР в оспореното решение (стр. 52 – 61 от оспореното решение на КЕВР).

С оспореното решение, прието в закрито заседание, проведено на 12.02.2025 г., КЕВР, считано от 01.07.2019 г., актуализира преференциалната цена на електрическа енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 294,45 лв./MWh, без ДДС.

В решението на КЕВР, след подробно възпроизвеждане на дадените с горепосочените съдебни решения указания, е посочено, че за процесния период се актуализира преференциалната цена, определена с Решение № Ц-9 от 01.07.2018 г. на КЕВР в размер на 291,40 лв./ MWh, без ДДС, при ценообразуващи елементи, посочени в Таблица № 1 на стр. 6 от оспореното решение. В тази връзка е извършен технико-икономически анализ на стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ, а именно на разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата, като на стр. 7 – 8 от решението е описано въз основа на какви данни е изчислен коефициентът по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ и начина на неговото формиране, като е изведена и самата формула, както и елементите, върху които е приложен този коефициент.

В оспореното решение се сочи, че при изчисленията за новия ценови период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. е заложено, че коефициентът по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ е приложен към стойността на отделните елементи, в резултат на което се получава тяхната нова актуализирана стойност с нова относителна тежест, т.е. индиректно е приложен върху цялата преференциална цена. В тази връзка, коефициентът отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ (разходите за суровини за производство на енергия, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата) и е отнесен към стойността на отделния разход, което води до изменение на преференциалната цена.

Общите разходи, които се включват в състава на преференциалните цени са: условно-постоянни разходи - разходи за труд и работна заплата, разходи за амортизации, разходи за ремонт и други разходи; и променливи разходи - разходи за суровини и разходи за горива за транспорт, като тези разходи, съгласно Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) са част от необходимите годишни приходи. Последните се формират като сбор от нормата на възвръщаемост и прогнозните годишни разходи. В тази връзка, в решението се сочи, че възвръщаемостта на капитала може да не е част от експлоатационните разходи, но е ценообразуващ елемент, който участва във формулата заложена в НРЦЕЕ, като елемент от необходимите годишни приходи. Като допълнение административният орган е посочил, че тъй като цената се определя за дълъг период от време, стойностите на горепосочените елементи се дисконтират с дисконтов фактор, съгласно съответното ценово решение на Комисията от съответната година за конкретната група производители на електрическа енергия от възобновяеми източници. Това обстоятелство е в изпълнение на разпоредбата на чл. 20, ал. 4 от НРЦЕЕ, съгласно който настоящата стойност на признатите от Комисията приходи от продажба

на електрическа енергия да бъде равна на настоящата стойност на определените от комисията необходими приходи за целия период на задължително изкупуване. Предвид това е посочено, че размерът на преференциалната цена е в пряка зависимост от получените стойности на ценообразуващите елементи, а именно: експлоатационни разходи, разходи за амортизации и възвръщаемост.

В решението КЕВР посочва, че общите разходи, които се включват в състава на актуализираната преференциална цена са в размер на 249,47 лв./MWh, или 84,72% от цената (Таблица № 2) и включват: условно-постоянни разходи - разходи за труд и работна заплата в размер на 15,08 лв./MWh или 5,12% от общите разходи, участващи в ценообразуването, разходи за амортизации в размер на 54,33 лв./MWh или 18,45% от общите разходи, участващи в ценообразуването, разходи за ремонт в размер на 30,85 лв./MWh и други разходи в размер на 16,30 лв./MWh, или последните две разходни пера са с общ дял от 16,01% от общите разходи, участващи в ценообразуването, и променливи разходи - разходи за суровини в размер на 121,41 лв./MWh или 41,23% от общите разходи, участващи в ценообразуването, и разходи за горива за транспорт в размер на 11,51 лв./MWh или 3,91% от общите разходи, участващи в ценообразуването, и които са част от необходимите годишни приходи. Последните се формират като сбор от нормата на възвръщаемост (в размер на 44,98 лв./MWh или 15,28%) и прогнозните годишни разходи, а именно нормата на възвръщаемост в размер на 44,98 лв./MWh + прогнозните годишни разходи в общ размер на 249,47 лв./MWh = 294,45 лв./MWh.

Въз основа на горното, за периода 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. размерът на актуализираната преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, както и нейните ценообразуващи елементи са подробно посочени в таблица № 2 на стр. 10 от решението, като актуализираната преференциална цена за процесния период е определена в размер на 294,45 лв./MWh.

Към административната преписка са приложени отразените в доклада и оспореното решение: писмо с изх. №Е-08-1-152 от 16.01.2026 г. до г-н Я., с което същият е бил уведомен за предстоящото обществено обсъждане (л. 73 от делото), Протокол от общественото обсъждане от 22.01.2025 г. (л. 71 от делото), Извлечение от протокол №48/12.02.2025 г. на Комисията (л. 63-68 от делото), Решение № Ц-11 от 12.02.2025 г. на КЕВР (л. 52-61 от делото), писмо с вх. № Е-03-13-1 от 20.05.2019 г. (стр.105 от делото), с което министърът на земеделието, храните и горите е уведомил КЕВР за средния индекс на изменението на средната цена на дървесината за технологическа преработка и дърва за горене за периода от 01.04.2018 г. до 31.03.2019 г. спрямо периода от 01.04.2017 г. до 31.03.2018 г., който е в размер на 8,1 %; писмо с вх. № Е-04-24-4 от 14.05.2019 г. на заместник-председателя на НСИ (стр.106 от делото), с което се уведомява КЕВР, че процентното изменение за 2018 г. спрямо 2017 г. на цените на горивата за транспорт е в размер на „6,8%“ и на средната годишна работна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение е в размер на „9,4 %“.

В протоколно определение от 30.09.2025 г. съдът е допуснал комплексна съдебна икономическа и техническа експертиза с въпроси, поставени от жалбоподателя с жалбата, с която е образувано настоящото производство.

По делото е прието оспорено от жалбоподателя заключение на комплексна съдебна икономическа и техническа експертиза /СИТЕ/, изготвено от С. К. - вещо лице от списъка на СГС, и доц. д-р инж. В. Ч. – електроинженер, вписан в списъка с вещи лица към Софийския градски съд. За изготвянето на СИТЕ вещите лица са се запознали и са анализирали всички писмени доказателства, събрани в хода на образуваното съдебно производство в кориците на делото и допълнително изпратените от КЕВР финансови модели/формат „excel“, ползвани при актуализиране на преференциалната цена на изкупуване на електрическа енергия произведена от електрически централи, работещи с биомаса, получена от дървесни отпадъци (комбинирано производство) с инсталирана мощност до 5MW, с Решение № Ц-9 от 01.07.2018 г., Решение №

Ц-17 от 01.07.2019 г. и Решение № Ц-11 от 12.02.2025 г. на КЕВР.

Въз основа на поставените в жалбата задачи, след направен подробен анализ и обсъждане на доказателствата, експертите се изразили следното заключение по поставените въпроси:

Относно първия зададен въпрос вещото лице е приело, че стойността на коефициентът по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, с която следва да се актуализира преференциалната цена на електрическа енергия, произведена от биомаса, получена от прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци (комбинирано производство) с инсталирана мощност до 5 MW е 3,79 %.

Във връзка с регламентираното правило в чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ КЕВР следва ежегодно да актуализира преференциалната цена с коефициент, като вещото лице обръща внимание, че за същото не се указва как би следвало да се актуализира - с пряко увеличаване с получения коефициент или с актуализиране на цената чрез използването на финансов модел, в който участва и се отнася само за него. Регламентирано е в чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ - *„Коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, се определя като произведение от: 1. изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, изразено в проценти, и 2. дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти.“* Разбирането на частта „се определя като произведение от“ може да се интерпретира по два начина: първи начин: всичките изменения в % умножени по техните относителни тегла в общите разходи в проценти и да се получи произведение от всички множители; втори начин: сбор от произведенията на изменението на всеки ценообразуващ елемент т. 6, т. 7, т. 8 в % и неговия съответстващ дял в общите разходи в %.

Това вещото лице счита, че е вследствие на непрецизиране на законов текст (в НРЦЕЕ е указано вярно). Вещото лице е приело за неправилно да се ползва първият начин, защото при изменения/индекси има както положителни числа, така и отрицателни, така и 0. Произведението с отрицателно число ще даде отрицателен коефициент и той няма да отрази точната промяна на преференциалната цена, защото при два показателя увеличени и един намален тяхното произведение ще е намаление (отрицателно число), а това не отразява вярно другите увеличили се разходи. Вещото лице счита, че това ще доведе до общото намаление на индексирания елементи, което няма да е вярно. Произведението с нула, винаги е нула, което също няма да е вярно. С тези аргументи вещото лице счита за верен втория начин, който е и използван в модела от КЕВР, с което е спазено и правилото от корпоративните финанси при ползване на нетна настояща стойност за срок от 20 години.

В отговор на втория въпрос от СИТЕ вещото лице е посочило, че, видно от таблица 6, коефициентът, посочен в първи въпрос, е приложен спрямо разходите, за които е налице индексирание, а именно: 1. разходи за суровината дървесни отпадъци за производство на енергия (и разходи за суровина отпадна биомаса от земеделие, като „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД няма такава) - чл. 32, ал. 2, т. 6; 2. разходите за горива за транспорт, необходими за доставка на суровина за производство на електрическа енергия - чл. 32, ал. 2, т. 7; 3. разходи за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровина за производство на електрическа енергия - чл. 32, ал. 2, т. 8.

Така мотивирано, вещото лице счита, че ценообразуващите, актуализирани преди дисконтиране, елементи с коефициент 3,79% от модела са само гореописаните.

На въпроса дали е променена относителната тежест на ценообразуващите елементи спрямо предходните ценови решения и ако да - по какъв начин и защо (въпрос 3), вещото лице е обосновоало следния отговор:

„Относителните тегла на ценообразуващите елементи преди дисконтиране спрямо предходните ценови решения е променено, защото не може един сбор в хиляди лева от ценообразуващи елементи за предходен период да е равен на сбор от същите

ценообразуващи елементи в следващ период, като за три от елементите са променени абсолютните стойности. Това нагледно се вижда от последен ред на табл. 6 при сравняване на колона 4 и колона 8. В табл. 6 са обобщени всички ценообразуващи елементи за предходен период 2018 г. с техните абсолютни стойности в хил. лева в колона 4. Теглата съответстващи на тези елементи са посочени в колона 5 на същата таблица. За 2019 г. същите ценообразуващи елементи са актуализирани в колона 8 абсолютните значения, а в колона 9 техните съответстващи тегла. Видно от същата таблица сборът на всичките ценообразуващи елементи за 2018 г. е 4951,79 хил. лева, а за 2019 г. е в размер на 4979,29 хил. лв. Относителните тегла и в двете години винаги е 100%. Преди дисконтиране са променени теглата на всички ценообразуващи елементи, защото при наличие на необходимост от индексирание на три от тях е математически невъзможно да останат същите от преди индексирание.“

Към отговор № 3 в СИТЕ е приложена таблица за яснота с обобщените тегла и техните значения след дисконтирането. Вещото лице счита, че относителните тегла след дисконтиране имат несъществено изменение, което е последица от наложилата се индексация в посока увеличение. Относно въпрос № 4, а именно: Кои разходи са част от експлоатационните разходи, посочени в решение Ц-11 от 12.02.2025 г. на обща стойност 195,14 лева и каква е единичната стойност на всеки един от тези разходи, и какви са тези стойности съгласно Решение Ц-9 от 01.07.2018 г., цените по което се актуализират, вещото лице се е позовало на таблица 7, а конкретно експлоатационните разходи, посочени в Решение Ц-11 от 12.02.2025 г. на обща стойност 195,14 лева, включват: 1. Разходи за суровини за производство на енергия с размер на 121,40 лева; 2. Разходи за горива за транспорт с размер на 11,5 лева; 3. Разходи за труд с размер на 15,08 лева; 4. Разходи за ремонт с размер на 30,85 лева и 5. Разходи за други разходи с размер на 16,3 лева.

Видно от таблица 7, експлоатационните разходи, посочени в Решение Ц-9 от 01.07.2018 г., са на обща стойност 192,09 лева и те включват: 1. Разходи за суровини за производство на енергия с размер на 118,9 лева; 2. Разходи за горива за транспорт с размер на 11,28 лева; 3. Разходи за труд с размер на 14,77 лева; 4. Разходи за ремонт с размер на 30,85 лева, нямат промяна при Решение Ц-11 от 12.02.2025 г.; 5. Разходи за други разходи с размер на 16,3 лева, нямат промяна при Решение Ц-11 от 12.02.2025 г.

По въпрос 5 всички ценообразуващи елементи преди дисконтиране са обобщени в таблица 6 и по стойности в хиляди лева и по тегла последователно аритметично определени. За яснота вещото лице в СИТЕ ги посочва отново, а именно:

-разходи за дървесни остатъци за производство на ел енергия в размер на 1963,32 хил лв. с тегло 39,43%;

-разходи за горива за транспорт в размер на 186,17 хил.лв. с тегло 3,74%;

-разходи за труд и работна заплата в размер на 243,84 хил.лв. с тегло 4,9%;

-разходи за ремонт в размер на 684,54 хил лв. с тегло 13,75%;

-други разходи в размер на 256,7 хил.лв с тегло 5,16%

-разходи за амортизация в размер на 855,68 хил лв. с тегло 17,18%;

-възвращаемост на капитала в размер на 789,03 хил лв. с тегло 15,85%.

Общо разходи за модела в размер на 4979,29 хил. лв с тегло 100%.

По въпрос 6, вещото лице е дало становище, че в ценовия модел на КЕВР за разглежданата група производители са заложили следните показатели на дървесината: калоричност 2 600 keal/kg, влажност 15%, специфичен разход 1,378 т/MWh и единична цена 75,93 лв./т. Тези стойности са вътрешно последователни, изводими и проверими от самия модел и следва да се разглеждат, като осреднени регулаторни показатели за групата, а не като индивидуални фактически характеристики на конкретна централа. Следователно вещото лице счита, че съответствието им следва да се преценява на ниво групов ценови модел, в рамките на който са правилно заложили и изчислени.

По въпрос 7 - Какъв коефициент на полезно действие на групата производители (електрически

централи) с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство е заложен в използваната от КЕВР формула и правилно ли е определен той, експертът е отговорил, че за разглежданата група електрически централи е заложен коефициент на полезно действие 24%. Тази стойност е определена въз основа на корекция на първоначално използвания КПД и на справочни технологични данни за съответния тип инсталации. Поради това вещото лице, приема, че КПД 24% може да се приеме като технически обоснован параметър, приложен като осреднен показател за групата производители.

Относно въпрос 8 - Каква е средногодишната продължителност на работа на централите от типа като тази на „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД (за цялата група производители) в ефективните часове и каква стойност е заложена при приемане на Решение Ц-11 от 12.02.2025 г., вещото лице разяснява, че заложената в модела от 2013 г. средногодишна продължителност е 7000 часа (работни часове) и е непроменяна във времето до Решение Ц-11 от 12.02.2025 г., което означава, че точно тази стойност, като изходен параметър при оценката на инвестицията и нейната възвращаемост за целите на регулация не е променяна от 2013 г. При актуализиране на преференциалната цена с Решение Ц-11 от 12.02.2025 г. са заложени също 7000 работни часове. Прогнозната пазарна цена на електрическа енергия се определя не от работни часове, а от действително сключени /търгувани фючърсни сделки на EEX и/или на HUEX и /или на OPEX (със среднопретеглени стойности) и цени на ел. енергия по дългосрочни сделки на IBEX - относими за ценовия период. Поради тази причина при определяне на прогнозна пазарна цена за този ценови период не са използвани ефективни часове на работа на група централи от типа на „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД.

В отговор на въпрос 9 вещото лице сочи, че в използваният от КЕВР осреднен ценови модел за съответната група производители необходимото количество биомаса за производството на 1 MWh електрическа енергия е 1,378 t/MWh. Тази стойност е изводима от параметрите на модела - калоричност 2 600 kcal/kg, влажност 15% и електрическа ефективност 24%, и е проверима както чрез съотношението между количеството дървесина и произведената електрическа енергия, така и чрез енергийния баланс на процеса. Следователно разходът на суровина е технически и математически обоснован в рамките на осреднения ценови модел за групата производители.

На въпроса дали се увеличава крайната стойност (преференциалната цена), определена от КЕВР, ако в електронния модел стойността на присъединената мощност е 1000 kW, а не 2500 kW, вещото лице е отговорило по следния начин:

„Изчислително замяната на заложената в модела мощност 2500 kW с 1000 kW би довела до увеличение на единичната цена на 1 MWh, тъй като условно-постоянните разходи биха се разпределили върху по-малко количество произведена електрическа енергия.

КЕВР не предоставя модел, в който присъединителната мощност да е 1000 kW, въз основа на който да е възможно да се извърши анализ и сравнение в два модела единият със заложена присъединителна мощност 2500 kW, а другият с мощност 1000kW. Механичното заместване в модел с определени разходи за по-голяма мощност от 2500kW с по-малката мощност от 1000kW ще покаже само едно число, което не може да е сравнимо с преференциалната цена за група с мощност 1000kW. За да има сравнимост и за да е възможно да се установи дали е увеличение, то е необходимо всички разходни елементи да са с редуцирани стойности (намалени и съответстващи за тази мощност).

Неправилно е да се сравняват разходи за по-голяма мощност и разходи за по-малка мощност чрез сложен финансов алгоритъм и да се получат сравними данни за преференциална цена, поради което изчислението, извършено чрез заместване на присъединена мощност, е неотносимо за определяне на преференциална цена на група централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в друг изходен финансов модел.“

След изслушаното в съдебно заседание заключение на СИТЕ жалбоподателят е оспорил същото, излагайки доводи за това.

Експертизата е приета от съда като изготвена въз основа на приобщения доказателствен материал, и след допълнителни разяснения и пояснения, които са направени от вещите лица в открито съдебно заседание на 24.03.2026 г.

На база гореизложеното съдът кредитира експертното заключение като обосновано, компетентно и безпристрастно изготвено предвид безспорната професионална квалификация на експертите и липсата на данни за заинтересованост от изхода на делото. Изводите на експертното заключение ще бъдат обсъдени в мотивите на решението и съобразени в съвкупност с останалите доказателства с оглед формиране на правните изводи по спора.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

На първо място, по отношение на твърденията за неспазване на чл. 47 от НРЦЕЕ следва да се има предвид, че наредбата не съдържа специални процесуални норми по отношение на производствата за определяне на преференциални цени по ЗЕВИ. Според чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ, заседанията на Комисията са открити, когато се разглеждат заявления или искания, свързани с утвърждаване на цени, на които се обсъжда докладът със заинтересованите страни. В конкретния случай разглежданото административно производство е иницирано от КЕВР на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ и по своя предмет е за актуализиране на преференциални цени на електрическа енергия, произвеждана от биомаса. Видно от мотивите на оспореното решение, КЕВР е анализирала отново всички факти и обстоятелства относими за случая, както и събраните данни от заинтересованите лица след проведеното обществено обсъждане преди приемане на Решение № Ц-8 от 01.02.2022 г., в частта по т. IX.2, поради което в конкретния случай са осъществени всички процесуални действия в съответствие с изпълнение на влязлото в сила съдебно решение.

Установява се, че със заповед на председателя на КЕВР е сформирана работна група със задача - при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на съдебните решения, да извърши проучване на данните и документите, свързани с актуализирането на преференциалната цена за продажба на електрическа енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбиниран цикъл. Въз основа на резултатите от направеното проучване е изготвен доклад от 13.01.2025 г. и проект на решение, а самото решение е прието при спазване изискванията на чл. 13, ал. 3 от ЗЕ.

На следващо място, неоснователни са и твърденията на жалбоподателя по отношение на твърдяната липса на мотиви към процесното решение. Видно от неговото съдържание, същото е издадено в предвидената от закона форма и съдържа подробни мотиви относно така определената преференциална цена, наименование на органа, който го издава, наименование на акта, адресат, фактически основания, съответстващи на правните за постановяване на решението, разпоредителна част, определяща правата и задълженията, начин и срок на изпълнение, срок и начин на обжалване и е подписано от председателя на колективния орган и главния секретар. В този смисъл нормативно установената форма за издаване на решението е спазена.

По изложените съображения съдът приема за неоснователни доводите на жалбоподателя за нищожност на процесното решение на основание чл. 177, ал. 2 от АПК.

По отношение на материалната законосъобразност на акта съдът приема следното:

Между страните не е спорно, че с Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., в т. 28, се определя преференциална цена в размер на 277,39 лв./MWh за производители на електроенергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство.

С Решение № Ц-17 от 01.07.2019 г., в частта по т. IX.2, КЕВР е актуализирала преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство - 294,45 лв./MWh, без ДДС, на основание чл. 32, ал. 4 от Закон за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Това решение е обжалвано от „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД, във връзка с което е образувано адм. дело № 8476 от 2019 г., по което е постановено Решение № 5208 от 08.10.2020 г. на Административен съд София - град (АССГ), с което съдът е отхвърлил жалбата на дружеството срещу Решение № Ц-17 от 01.07.2019 г. на КЕВР, в частта му по т. IX.2. Решението на АССГ е обжалвано пред Върховния административен съд (ВАС), въз основа на което е образувано адм. дело № 86 от 2021 г. С Решение № 8898 от 29.07.2021 г. на ВАС, Трето отделение по адм. дело № 86 от 2021 г. е отменено Решение № 5208 от 08.10.2020 г. на АССГ по адм. дело № 8476 от 2019 г. в частта, с която е отхвърлено оспорването по жалбата на „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД срещу Решение № Ц-17 от 01.07.2019 г. на КЕВР. Със същото решение ВАС е върнал преписката на КЕВР за ново произнасяне при съобразяване с дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона, с изложени мотиви, че административният акт не е надлежно обоснован и мотивиран с оглед относимите ценообразуващи елементи при актуализиране на определената преференциална цена. Посочено е, че при следващото разглеждане на преписката КЕВР следва да обсъди посочените в чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ елементи и да изложи съответните мотиви относно конкретния им размер.

В изпълнение на посоченото съдебно решение КЕВР е приела Решение № Ц-8 от 01.02.2022 г., с което, считано от 01.07.2019 г., е актуализирана преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство - на 294,45 лв./MWh, без ДДС, на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ. Решение Ц-8 от 01.02.2022 г. на КЕВР е обжалвано от „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД пред АССГ, във връзка с което е образувано адм. дело № 2243 от 2022 г. С Решение № 2636 от 18.04.2023 г. по адм. дело № 2243 от 2022 г. АССГ е отхвърлил жалбата на дружеството срещу оспорения административен акт. Решението на АССГ е обжалвано пред ВАС, въз основа на което е образувано адм. дело № 9824 от 2023 г. С Решение № 10055 от 26.09.2024 г. по адм. дело № 9824 от 2023 г. ВАС е отменил Решение № 2636 от 18.04.2023 г. на АССГ по адм. дело № 2243 от 2022 г., обявил е за нищожно Решение № Ц-8 от 01.02.2022 г. на КЕВР, на основание чл. 177, ал. 2 от АПК, и е върнал отново преписката на Комисията за ново произнасяне при съобразяване с дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона, във връзка с което е прието оспореното в настоящото производство Решение № Ц-11 от 12.02.2025 г. на КЕВР.

В посочените решения на ВАС изрично се сочи, че предмет на спор е законосъобразността на Решение № Ц-17 от 01.07.2019 г. на КЕВР, в частта по т. IX.2, като в останалата част то е влязло в сила. Следователно, предмет на спор е определената актуализирана преференциална цена на изкупуване на ел. енергия в размер на 294,45 лв./ MWh, считано от 01.07.2019 г.

Съгласно чл. 31, ал. 1 от ЗЕВИ, в редакцията обн. ДВ, бр. 29 от 2012 г., електрическата енергия от възобновяеми източници (ВИ) се изкупува от обществения доставчик, съответно от крайните снабдителите, по определената от КЕВР преференциална цена, действаща към датата на въвеждане в експлоатация по смисъла на Закона за устройство на територията (ЗУТ) на

енергийния обект за производство на електрическа енергия. Електрическата енергия от ВИ се изкупува въз основа на сключени дългосрочни договори за изкупуване, като цената не се изменя за срока на договора за изкупуване (чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ), освен в случаите на по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, а именно при актуализиране на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса (арг. от чл. 31, ал. 2 и ал. 4 от ЗЕВИ). Така в конкретния случай, видно от разрешителното за ползване на обекта на жалбоподателя (28.10.2013 г.), както и сключения договор за изкупуване на електрическа енергия, приложимата по отношение на него цена е тази, първоначално определена с Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, в частта му по раздел I.28, в която група същият попада. Така определената цена се актуализира ежегодно до 30 юни. Няма спор, че централата на жалбоподателя използва биомаса за производство на електрическа енергия и е въведена в експлоатация на 28.10.2013 г. и следователно попада под режима на насърченията по чл. 31 и чл. 32 от ЗЕВИ.

Основният спорен въпрос по делото е дали КЕВР законосъобразно е актуализирала преференциалната цена за съответния период.

Съгласно чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, КЕВР ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ, а именно: - разходите за суровини за производство на енергия; - разходите за горива за транспорта; - разходите за труд и работна заплата. Останалите ценообразуващи елементи са определени в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, в частта му по раздел I.28, когато за първи път е определена преференциалната цена за изкупуване на електрическата енергия за групата производители, в която попада централата на жалбоподателя. Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. в посочената част е влязло в законна сила. В тази връзка административният орган ясно е посочил, че предмет на административното производство е актуализирането от 01.07.2018 г. на преференциалната цена по Решение № Ц-9 от 01.02.2018 г. на КЕВР, която цена е актуализираната такава от предходния период, а именно цена от 294,45 лв./MWh. В случая КЕВР ясно е описала коя цена се актуализира, а именно тази по Решение № Ц-9 от 01.02.2018 г., поради което неоснователно в жалбата се сочи, че не е посочено коя предходна цена на електроенергия се актуализира.

На следващо място, действително в оспореното решение са приети отново същите стойности, както в Решение № Ц-8 от 01.02.2022 г. на КЕВР, но в същото се излагат мотиви и обосновка за приемането им и как е получена конкретната стойност, което се потвърждава и от приетата по делото СИТЕ. Обосновано и в съответствие с материалния закон административният орган е съобразил, че коефициентът за актуализация на цената е формиран в съответствие с изменението на стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 ЗЕВИ, а именно: разходи за суровини за производство на енергия; разходи за горива за транспорта и разходи за труд и работна заплата. В случая за определяне на тези стойности на стр. 7 и стр. 8 от мотивите на решението е описано, че Комисията е ползвала данни, съдържащи се в писмо с вх. № Е-03-13-1 от 20.05.2019 г. на министъра на земеделието и храните и писмо с вх. № Е-04-24-4 от 14.05.2019 г. на заместник-председателя на НСИ, като в решението на стр. 8 се сочи, че тъй като цената се определя за дълъг период от време, така определените стойности на трите елемента се дисконтират с досконтов фактор, съгласно съответното ценово решение на Комисията от съответната година за конкретната група производители на електрическа енергия от възобновяеми източници. Това обстоятелство е в съответствие с чл. 20, ал. 4 от НРЦЕЕ, съгласно който настоящата стойност на признатите от Комисията приходи от продажба на електрическа енергия следва да бъде равна на настоящата стойност на определените от нея необходими приходи за целия период на задължителното изкупуване.

По предписанието на чл. 32, ал. 6 от ЗЕВИ процентът на изменение на разходите за суровините за производство на електрическа енергия от биомаса се определя от КЕВР, като се вземат предвид определените и обявени от министъра на земеделието и храните годишни индекси за изменение на цените на тези суровини. В случая за определянето му е взето предвид писмо вх.

№ Е-03-13-1 от 20.05.2019 г., с което министърът на земеделието и храните определя среден индекс на изменението на средната цена на дървесината за технологична преработка и дървата за горене за периода от 01.04.2018 г. до 31.03.2019 г. спрямо периода от 01.04.2017 г. до 31.03.2019 г. в размер на 8,1 %. Въз основа на тези данни изменените разходи за суровините за производство на електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, биомаса, получена от прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, са в размер на 121,41 лв./MWh след дисконтиране и съставляват 41,23 % от общите разходи.

Съгласно чл. 32, ал. 6 от ЗЕВИ, процентът на изменение на разходите за горива за транспорта се определя въз основа на средната пазарна цена на съответния ценообразуващ елемент за предходната отчетна година. В случая е установено, че процентът е определен въз основа на писмо вх. № Е-04-24-4 от 14.05.2019 г. на заместник-председателя на Националния статистически институт, с което е посочено, че процентното изменение за 2018 г. спрямо 2017 г. на цените на горивата за транспорт е в размер на „6,8%“, предвид което изменените разходи за горива за транспорт са в размер на 11,51 лв./MWh след дисконтиране и съставляват 3,91 % от общите разходи.

На следващо място, съгласно чл. 32, ал. 8 от ЗЕВИ, процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата се определя въз основа на данните от Националния статистически институт за изменението на средната работна заплата за предходната календарна година. В случая процентът е определен въз основа на писмо на заместник-председателя на Националния статистически институт, с което е посочено, че процентното изменение за 2018 г. спрямо 2017 г. на средната годишна работна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение е в размер на 9,4 %, поради което изменените разходи за работна заплата са в размер на 15,08 лв./MWh след дисконтиране и съставляват 5,12 % от общите разходи.

Следователно съдът приема, че Комисията е използвала именно законово посочените източници и периоди, а не е изхождала от пазарни оценки, частни анализи или икономически виждания на отделни производители за равнищата на разходите към даден момент, които те считат за реални. Производството по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ не е производство по ново ценообразуване, а по ежегодна актуализация в рамките на вече определен модел. В това производство не се преразглеждат непроменливите елементи от преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, така както са установени в първоначалното решение - в случая Решение № Ц-19/28.06.2013 г. на КЕВР. На следващо място, следва да се посочи, че в това производство не се използват индивидуални показатели за определяне на преференциална цена, а общи такива по групи производители съгласно чл. 32 от ЗЕВИ. Цената се определя въз основа на коефициент, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, който се определя като произведение от:

1. изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, изразено в проценти, и
2. дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти.

В настоящия случай, видно от мотивите на оспорвания акт, актуализираната преференциална цена е определена именно въз основа на тези три ценообразуващи елемента - разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, при отчитане на съответния им дял от общите разходи. Конкретните им стойности са определени въз основа на данни за определените и обявени от министъра на земеделието и храните годишни индекси за изменение на цените на суровините, данни от НСИ за средната пазарна цена на горивото за предходната отчетна година, както и данни от НСИ за изменението на средната работна заплата за предходната календарна година.

Съдът намира за неоснователни и възраженията на жалбоподателя за неправилно изчисляване

на коефициента по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, както и твърденията за несъобразяване, че с този коефициент следва да се актуализира цялата цена, а не отделни нейни елементи. Приетата по делото СИТЕ не установява погрешно изчислен коефициент. Напротив, в изготвеното заключение /стр. 188/ вещото лице е посочило, че коефициентът е приложен съгласно начина, описан в закона, подробно посочено и при отговора на поставените от жалбоподателя задачи. Коефициентът е формиран, като са взети стойностите за новия ценови период 01.07.2019 - 30.06.2020 г. спрямо предходния 01.07.2017 - 30.06.2018 г. Същият е изчислен като сбор от произведенията на относителните дялове на разходи за суровини за производство на енергия, разходи за горива за транспорт и разходи за труд и работна заплата през предходната година, умножени със съответните индекси на изменение на съответните нормативно посочени разходи. В тази връзка са и дадените от вещото лице изчисления и обяснения по задача №1 от приетата СИТЕ, като изрично се посочва, че при изчислението на коефициента във формулата са включени определените от закона елементи, в съответствие с чл. 32 от ЗЕВИ. В отговора на задача по № 2 от заключението се посочва, че този коефициент е приложен към стойността на отделните ценообразуващи елементи, в резултат на което е изчислена новата им актуална стойност. На определената нова стойност се изчислява нов относителен дял в процент, който се умножава с общия коефициент на изменението и получената стойност се отнася към общата стойност на ценообразуващите елементи, необходимите годишни приходи (НГП), съгласно чл. 10 от НРЦЕЕ. Тези изводи се подкрепят от отговорите на задача № 3, 4, и 5 от заключението на вещото лице. В задача № 1 вещото лице ясно посочва, че при изчисленията за новия ценови период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. е заложено, че коефициентът по чл. 32, си. 5 от ЗЕВИ е приложен към стойността на отделните елементи, в резултат на което се получава тяхната нова актуализирана стойност с нова относителна тежест, т.е. индиректно е приложен върху цялата преференциална цена. Отделно от това е отговорено, че извършените математически изчисления са коректни. Пояснено е, че ако се иска прилагане на математическите действия, които желае жалбоподателят, то ще се получи отрицателен коефициент, съответно отрицателна цена. В отговора на задача 1 от заключението, вещото лице също така е анализирано и варианта, когато елемент няма да се изменя, т.е. е „0”. Видно от отговора, в този случай, ако се приложи закона по предложения от жалбоподателя начин, то при изменение на два от елементите, цената ще остане непроменена, тъй като аритметично действие на умножение с „0” винаги е нула.

При приложение на чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, настоящият състав приема, че коефициентът на актуализация е обусловен от изменението на стойността на ценообразуващите елементи - разходи за суровини за производство на енергия, разходи за горива за транспорта и разходи за труд и работна заплата. Същият се определя като произведение от изменението на тези разходи, а не се явява коефициент върху всички ценообразуващи елементи, част от които са фиксирани за целия период на договора за изкупуване, не се променят и не се влияят от изменение на условията в бъдеще.

На следващо място, от мотивите на атакуваното решение, както и от заключението на вещото лице става ясно, че при определянето на преференциалната цена, заложената инсталирана мощност от 2,5 MW се явява средна стойност за групата и има за цел да отрази среден размер на разходите, като в решението на КЕВР изрично се сочи, че конкретно за обекта на жалбоподателя, който е с инсталирана мощност от 1,3 MW, размерът на преференциалната цена дава възможност за извършване на по-голям обем разходи за производство, спрямо необходимите за производство на електрическа енергия за този обект. Това становище е застъпено и от вещото лице, при отговора на задача по т. 9 от заключението, където се посочва, че *„Използваният от КЕВР осреднен ценови модел за съответната група производители необходимото количество биомаса за производството на 1 MWh електрическа енергия е 1,378 т/MWh. Тази стойност е изводима от параметрите на модела - калоричност 2 600 kcal/kg, влажност 15% и електрическа ефективност 24% - и е проверима както чрез съотношението между количеството дървесина и произведената електрическа енергия,*

така и чрез енергийния баланс на процеса. Следователно разходът на суровина е технически и математически обоснован в рамките на осреднения ценови модел за групата производители.“

Изрично е подчертано в заключението на експертизата, че замяната на заложената в модела мощност от 2500 kW с 1000 kW би довела до увеличение на единичната цена на 1 MWh, тъй като условно-постоянните разходи биха се разпределили върху по-малко количество произведена електрическа енергия, което обаче би изкривило резултата, тъй като КЕВР не предоставя модел, в който присъединителната мощност да е 1000 kW, поради което не е възможно да се извърши анализ и сравнение в два модела - единият със заложената присъединителна мощност 2500 kW, а другият с мощност 1000kW. Механичното заместване в модел с определени разходи за по-голяма мощност от 2500kW с по-малката мощност от 1000kW ще покаже само едно число, което не може да е сравнимо с преференциалната цена за група с мощност 1000kW. За да има сравнимост и за да е възможно да се установи дали е увеличение, то е необходимо всички разходни елементи да са с редуцирани стойности (намалени и съответстващи за тази мощност). Неправилно е да се сравняват разходи за по-голяма мощност и разходи за по-малка мощност чрез сложен финансов алгоритъм и да се получат сравними данни за преференциална цена, поради което изчислението, извършено чрез заместване на присъединена мощност, е неотносимо за определяне на преференциална цена на група централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в друг изходен финансов модел.

В приетата СИТЕ и в писмените бележки на ответника са дадени и подробни разяснения във връзка с извършените корекции на стойностите на останалите параметри, като влажност, калорийност /енергийност/ на суровината, КПД, мощност, средногодишна продължителност на работа и цена на суровината, като е посочено, че същите представляват осреднени стойности, които са приложими за групата електрически централи с инсталирана мощност от 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство. Този среден размер е приет за обоснован, тъй като цените се определят не за конкретна електроцентрала, а за група такива. Дадени са разяснения и относно извършените корекции на електрическа ефективност /КПД/ от 30% на 24% и калоричност на суровината от 3 700 на 2 600 ккал/кг., като е посочено, че при отчитането на тези корекции и заложения показател за влажност на суровината от 15%, при изчисляването на разхода за суровина за производството на 1 MWh електрическа енергия, ефектът от използването на суровината с по-голям процент влажност от заложения в изчисленията, респективно нуждата от по-голямо количество суровина, е неутрализиран. По отношение на заложената в изчислителния модел калоричност от 2 600 kcal/kg, следва да се има предвид, че тази стойност съответства на допустимите осреднени нива на влажност на суровината, които следва да бъдат заложили в изчислителния модел. В тази връзка, неотносими са изложените от жалбоподателя доводи, че в ползваната от него суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, има водно съдържание (влажност) около 50%, а енергийната калоричност е около 1200 ккал/кг. Следва да се има предвид, че при заложили влажност и калоричност, които не отговарят на конкретните такива, дружеството е в състояние чрез последващо изсушаване да достигне до параметрите, заложили в модела, което, както се разбира и от разпита на вещото лице, може да се извърши от производителя, като това е въпрос на управленско решение и анализ „разходи - ползи“, с оглед увеличаването на производителността и намаляване на разходите.

В експертизата са дадени разяснения и относно приетата средна продължителност на работата от 7 000 часа/годишно на електроцентрали от типа, като този на жалбоподателя, която не е променяна от 2013 г., и при актуализиране на преференциалната цена с Решение Ц-11 от 12.02.2025 г са заложили също 7000 работни часове.“

В тази връзка, както бе посочено, с процесния административен акт се актуализира цена, приложима за група производители на електрическа енергия, а не се актуализира индивидуална цена на жалбоподателя и същата е законосъобразно определена с оглед материалноправните разпоредби на ЗЕВИ (чл. 32) и при коректно изчисление съгласно разпоредбата на ал. 5 от с.з, при размер на разходите, установен по правилата на ал. 6-8 от същия член.

Настоящият съдебен състав приема, че в случая преференциалната цена е актуализирана в съответствие с изискванията на чл. 32, ал. 4 – 8 от ЗЕВИ. С приемането на атакуваното решение са спазени процесуалните правила, залегнали в ЗЕ и НРЦЕЕ, гарантиращи участието на заинтересованите лица в процедурата и осъществяване на целите на ЗЕ, предвидени в чл. 2, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, поради което оспорваното решение е законосъобразно като издадено от компетентен орган при спазване на изискванията за кворум и мнозинство, на административнопроизводствените правила, материалноправните разпоредби и е в съответствие с целта на закона.

В обобщение на изложеното, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяната на Решение № Ц-11/12.02.2025 г. на КЕВР, поради което жалбата срещу него е неоснователна.

В този смисъл е Решение № 6606 от 16.06.2026 г. по адм.д. № 9822/2025 г. на ВАС.

По разностите в производството:

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да заплати на КЕВР сумата от 100 (сто) евро за разноски за юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК.

С оглед изхода на делото и своевременно заявената претенция за присъждане на разноски по представен списък в полза на заинтересованата страна – „НЕК“ ЕАД, предвид липсата на възражение за прекомерност, следва да бъде осъден жалбоподателят да заплати такива за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) евро съгласно чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК.

Воден от горното, Административен съд София - град, III-то отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], срещу Решение № Ц-11/12.02.2025 г. на КЕВР, с което, считано от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., е актуализирана преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 294,45 лв./MWh, без ДДС.

ОСЪЖДА „ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) евро.

ОСЪЖДА „ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на „Национална електрическа компания“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: